

Českomoravská myslivecká jednota, z.s.

Ing. Jiří Janota, předseda

Jungmannova 32/25

110 00 Praha 1

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání

Škrétova 4/6

120 00 Praha 2

Vážení,

obracím se na Vás s upozorněním na možné porušení zákona číslo 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání, k němuž mohlo dojít v pořadu „Nedej se (Nedej se plus)“, konkrétně v epizodě nazvané „Myslivecká praxe a obnova krajiny“ vysílané dne 30. května 2021 na programu ČT2 a dostupné na webových stránkách České televize zde:

<https://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1095913550-nedej-se/221562248410017-myslivecka-praxe-a-obnova-krajiny>.

Obracím se na Vás v zastoupení většiny českých myslivců, 52 000 členů Českomoravské myslivecké jednoty a 86 000 petentů petice Za zachování spolkové myslivosti jako odpovědného způsobu hospodaření se zvěří s přesvědčením, že odvysíláním jmenovaného pořadu se Česká televize dopustila porušení povinností poskytovat objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů a zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivity a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě dle § 31, odst. 2 a 3 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání.

Zmiňovaný pořad dle mého názoru neposkytl divákům objektivní, ověřené, ve svém celku vyvážené a všestranné informace a došlo v něm k jednoznačnému zvýhodnění jedné skupiny veřejnosti vůči druhé.

Jsem si vědom, že vyváženost pořadu nelze vždy posuzovat pouhým aritmetickým srovnáním času věnovaného jednotlivým názorovým proudům. V tomto případě však byl rozdíl v zastoupení názorů zastánců vládní novely zákona (myslivců) a zastánců předložených poslaneckých pozměňovacích návrhů zdrcující. Z celkové stopáže pořadu 18 minut a 9 vteřin byla méně než jedna minuta věnována prezentaci názorů myslivců. Ministerstvo zemědělství či Vláda, coby předkladatel návrhu novely zákona, v pořadu paradoxně nebyli reprezentováni vůbec.

Markantní byl rovněž rozdíl v pojetí prezentace názorů obou stran. Zatímco názory zastánců poslaneckých pozměňovacích návrhů byly prezentovány pěti mluvčími (Jaromírem Bláhou z Hnutí Duha, Danielem Pitkem z Asociace soukromého zemědělství, prof. Jakubem Hruškou z Ústavu výzkumu globální změny AV ČR a poslanci Petrem Bendlem a Radkem Holomčíkem) v evidentně domluvených a připravených vyjádřeních, názor myslivců jsem v pořadu reprezentoval pouze já. A to v pouhých padesáti vteřinách (tedy méně než dvacetině celkové stopáže), v nepřipraveném rozhovoru pořázeném po jednání Zemědělského výboru na chodbě Poslanecké sněmovny.

Českomoravská myslivecká jednota, coby největší tuzemská myslivecká organizace sdružující většinu myslivců i více než deset tisíc vlastníků honebních pozemků, nebyla při přípravě pořadu vůbec kontaktována. Stanovisko Českomoravské myslivecké jednoty si autoři pořadu oficiální cestou nevyžádali. A to ČMMJ České televizi informace (bez povědomí o přípravě tohoto pořadu) aktivně nabízela a marně zvala její redaktory na předání výše zmíněné petice Poslanecké sněmovně. Česká televize o téma zájem nejevila, přestože připravovala tento pořad, a to s plným vědomím jeho nevyváženosti.

Krátké úseky rozhovoru se mnou a několik stručných parafrází názorů myslivců redaktorem pořadu dle mého názoru ve skutečnosti v pořadu neslouží jako prezentace vyvážených a všestranných informací, ale pouze jako odrazové můstky pro další útoky na myslivce.

Mimo jiné nevyvážený časový prostor pro prezentaci názorů zastánců vládní novely a zastánců poslaneckých pozměňovacích návrhů byl také příčinou značného množství fakticky nesprávných či zkreslených informací, které se

v pořadu objevily, aniž by byl zastáncům vládní novely dán prostor k jejich uvedení na pravou míru.

- Redaktor: „Poslanecká sněmovna projednává novelu zákona o myslivosti, která má změnit „těžce“ vybojovaný lesní zákon, který prošel sněmovnou před rokem a půl, který zavedl některé moderní a potřebné prvky do lesního hospodaření, zejména klíčovou regulaci přemnožené zvěře. Půl roku před platností změn přijatých novelou lesního zákona chce ministerstvo zemědělství a skupina poslanců podporována mysliveckou jednotou, změnit dojednaný kompromis regulace přemnožené zvěře, která spásá mladé lesní prostory.“
  - Lesní zákon, konkrétně poslanecký pozměňovací návrh k němu, tzv. vyvlastňovací přílepek, který změnil zákon o myslivosti, rozhodně nelze považovat za „těžce vybojovaný“. Poslanecký pozměňovací návrh byl nečekaně předložen a prosazen na konci druhého čtení bez jakékoli odborné diskuze či ohledu na stanoviska Českomoravské myslivecké jednoty. Poslancům byl prezentován jako „nutný“. Senátorům bylo dokonce vyhrožováno, že jeho neschválením připraví vlastníky lesů o státní kompenzace kůrovcových škod (viz <https://www.youtube.com/watch?v=H9YuVreUpJo>).
  - V návaznosti na výše uvedené je zřejmé, že ministerstvo zemědělství a skupina poslanců podporovaná mysliveckou jednotou se v žádném případě nesnaží změnit dojednaný kompromis. Žádný kompromis totiž nebyl dojednán. Kompromis je „dohoda dosažená vzájemnými ústupky“. Při prosazování tzv. vyvlastňovacího přílepku nedošlo nejen k dohodě, nedošlo vůbec k jednání. Nemohlo tedy dojít ani k ústupkům – kompromisu.
- Redaktor: „Ministerstvo zemědělství mělo napsat metodiku, podle které by se počítala výše škod způsobená zvěří. Jenže to se ani za 2 roky nestalo. Místo toho navrhuje nový systém výpočtu škod, který by byl podle názoru odborníků nevymahatelný.“
  - Ministerstvo (Vláda) má plné právo předkládat návrhy zákonů. Česká televize by divákům neměla podsouvat fakt, že se tak stalo, jako negativní jev.
  - Komentář se odvolává na necitovaný názor neupřesněných odborníků.

- Jaromír Bláha: „My vidíme jako velký problém provázanosti vedení Českomoravské myslivecké jednoty s Ministerstvem zemědělství.“
  - Provázanost vedení Českomoravské myslivecké jednoty s Ministerstvem zemědělství neexistuje. Jediným personálním pojítkem ČMMJ a MZe je Ing. et Ing. Jiří Janota, Ph.D., řadový člen Myslivecké rady ČMMJ zvolený v demokratické volbě myslivci z regionu Praha, který je zároveň zaměstnán jako řadový ministerský rada v oddělení myslivosti MZe. Ani v jedné organizaci nemá jednací pravomoc a jednání mezi nimi se neúčastní.
- Redaktor: „Proti návrhu Ministerstva zemědělství a Českomoravské myslivecké jednoty se spojili vlastníci soukromých a obecních lesů, sedláci, ekologové a lesníci.“
  - V současnosti projednávaný návrh novely zákona o myslivosti je vládním návrhem, s nímž Českomoravská myslivecká jednota souhlasí. V žádném případě jej ale nelze označovat za návrh MZe a ČMMJ. Takový popis neodpovídá realitě.
  - Informace je navíc prezentována zavádějícím způsobem: Proti vládnímu návrhu zákona se totiž spojili *někteří* vlastníci lesů, sedláci, ekologové a lesníci. V celkovém součtu se jedná o několik tisíc osob, které dohromady vlastní pouze malé jednotky procent celkové výměry honebních pozemků.
- Jaromír Bláha: „Klíčový problém je narovnání těch poměrů mezi vlastníky a subjekty, které vykonávají myslivost. Optimálně tak, aby myslivost nebyla odtržena od toho hospodaření. Aby ten hospodář si řídil jak zemědělskou činnost, tak lesnickou činnost i myslivost. To znamená umožnit vlastníkům lovit aspoň na svém pozemcích. Podle mě je to do nebe volající, když má někdo kus lesa, tam mu zvěř sežere všechny stromky, které tam vysází, nebo má kus pole, tam mu divočáci zničí úrodu, rozryjí louky, a on přihlíží tomu, jak myslivecký subjekt, kterému tu honitbu nuceně pronajímá, nic nedělá. Anebo dělá málo. Logický krok je dát vlastníkům možnost si postavit na svém pozemku posed a to pole si ohlídat.“
  - Tento i některé další komentáře v pořadu vyplývají z neznalosti či záměrného ignorování právní podstaty zvěře a myslivosti v České republice, a tak jsou opět zavádějící a vylučují svobodné vytváření

názoru divákem. Ústavní soud ve svém nálezu číslo 49/2007 Sb. judikoval, že současné nastavení je přípustným omezením vlastnických práv, tedy že není neústavní. Vlastnictví není neomezené, vlastnictví zavazuje. Ústavní soud tento princip vysvětluje tak, že zvěř je res nullius, není plodem pozemku, není ničím. Je přírodním bohatstvím, které se stát zavázal chránit. Nástrojem této ochrany je myslivost, kterou za tím účelem stát rovněž chrání jako nehmotné kulturní dědictví. A myslivost je považována za věcné břemeno pozemku. Vlastníci jsou povinni její výkon umožnit, přičemž tím nejsou nepřiměřeně narušena jejich vlastnická práva.

- V současném ani vládní novelou navrhovaném systému myslivosti nelze hovořit o „nuceném“ pronajímání honitby mysliveckému subjektu. Vlastníci pozemků (honební společenstvo) rozhodují o mysliveckém hospodaření demokraticky. Nejedná se o nucení, ale o aplikaci standardních demokratických zásad. Je normální, že menšina respektuje názor většiny. S ohledem na životní potřeby zvěře nelze koncept demokratického rozhodování ve společenstevních honitbách opustit ani vlastní honitby zmenšit. Již současná minimální velikost honiteb je menší než nároky řady druhů zvěře.
- Petr Bendl: „Myslivci stárnou“.
  - Toto tvrzení objektivně není pravdivé. Průměrný věk myslivců v ČR naopak dlouhodobě pomalu klesá. Pan poslanec nemá a nemůže mít data, kterými by své tvrzení podložil.
  - Pro zasazení této informace do správného kontextu by bylo vhodné uvést také, že roční odlov spárkaté zvěře naopak dlouhodobě roste. Tzn. výkonnost myslivců ve skutečnosti stoupá.
- Petr Bendl: „My chceme, aby každý, kdo hospodaří, ať už v lese, na půdě, nebo vlastník, má-li potřebná povolení a má-li potřebné zkoušky, aby se mohl účastnit, samozřejmě v rámci plánu lovu. Vůbec to není tak, že by se na tom svém území mohl chovat, jak by chtěl. Už to je kompromis podle mě.“
  - Opět musím poukázat na fakt, že se nejedná o kompromis. Jedná se o jednostranný návrh pana poslance Petra Bendla podporovaný některými ekologickými, vlastnickými a zemědělskými

organizacemi. O tomto návrhu však nebyla vedena žádná jednání a nedošlo na něm k dohodě zahrnující vzájemné ústupky. Nemůže tedy být kompromisem. Podobně jako v předchozím případě nevhodného použití pojmu kompromis považuji toto vyjádření za snahu poškozovat dobré jméno myslivců. Pan poslanec zde ve vysílání České televize podsouvá veřejnosti domnělou neochotu myslivců se dohodnout či akceptovat kompromis.

- Jakub Hruška: „Protože kdo zaplatí milion ročně za honitbu, kdo si to pronajme, tomu je to jedno, jak ten les vypadá.“ „[...] obvykle ty honitby od Lesů České republiky mají pronajaté soukromníci bohatí, kteří si tam loví sami [...]“.
  - Vyjádření nekoresponduje s realitou. Z 851 honiteb pronajímaných státním podnikem Lesy České republiky má více než 50 % nájem nižší než 250 000 korun ročně. 103 honiteb má nájemné dokonce nižší než 100 000 korun za rok. Nájemné vyšší než milion korun za rok má nepatrný zlomek státních honiteb.
  - Z 851 honiteb pronajímaných státním podnikem Lesy České republiky mají soukromé osoby pronajatých pouze 253. Ne všichni je navíc považují za soukromé a loví v nich sami. Pronajímání státních honiteb bohatými soukromníky tedy nelze považovat za obvyklé. Obě tyto informace je opět třeba považovat za zavádějící.
- Jakub Hruška: „A to, že na to státní lesy budou muset najmout nějaké zaměstnance, to bezpochyby bude daleko finančně efektivnější než to, že do těch lesů musí neustále investovat obrovské peníze, do toho umělého zmlazení, které musí před tou zvěří chránit.“
  - Tvzení je zavádějící. Finanční efektivitu „saského modelu“ ve srovnání se stávajícím stavem zatím nikdo odborně nehodnotil. Uvádí-li vystupující v pořadu, že náklady na ochranu lesů ve správě LČR byly v posledním roce 870 milionů korun, je toto číslo třeba srovnat s potenciálem saského modelu, který bude znamenat mj. roční ztrátu 400 milionů korun příjmů z pronájmů honiteb a zároveň přenesení přibližně jedné pětiny veškerých nákladů na výkon myslivosti z myslivců na stát, který nevlastní potřebné vybavení ani nedisponuje tisíci potřebných zaměstnanců. Tímto jednoduchým odhadem lze jednoduše do srovnání efektivit obou

modelů vnést přinejmenším ony pochyby, které profesor Jakub Hruška ve vyjádření vylučuje.

- Radek Holomčík: „O myslivecké ústavní většině se hovoří, ale z mého pohledu ani ve Sněmovně, ani v Senátu už ta většina neexistuje. [...] A pokud se přeruší ta stará síla, kdy si dupli a všechno měli, tak to podle mě povede ke kultivaci té diskuze.“
  - Dle mého názoru hraničí toto vyjádření s pomluvou a vyvoláváním nenávisti vůči skupině obyvatel. Jsem přesvědčen o tom, že poslanec Parlamentu jej ve veřejné diskuzi neměl nikdy vyslovit a Česká televize jej v žádném případě neměla odvysílat.

Na předchozích řádcích jsem na několika příkladech ukázal, v čem spatřuji selhání České televize v poskytování objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů, tedy porušení zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání a obdobně též zákona o České televizi a Kodexu ČT.

V celkovém pohledu považuji vyznění pořadu za naprosté selhání osob, které jej připravily a jsou odpovědné za jeho zařazení do vysílání. Místo plnění povinností provozovatele vysílání a úkolů veřejné služby se Česká televize dle mého názoru nebezpečně přiblížila vyvolávání nenávisti vůči myslivcům.

Věřím, že Rada pro rozhlasové a televizní vysílání vezme tento podnět na vědomí při výkonu dohledu nad dodržováním právních předpisů v oblasti rozhlasového a televizního vysílání.

O vyřízení podnětu mě prosím informujte.

S poděkováním

Ing. Jiří Janota, předseda
Českomoravská myslivecká jednota, z.s.